

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LEXI GRAY

Devil's
SWEETHEART

A FOURTEEN SHADES OF RED NOVELLA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Şeytanın Sevgilisi

LEXI GRAY

Copyright © 2023 by Lexi Gray

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için authorlexigray@gmail.com ile iletişime geçin.

Bu prodüksiyonda tasvir edilen hikaye, tüm isimler, karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Gerçek kişiler (yaşayan ya da ölmüş), yerler, binalar ve ürünlerle hiçbir özdeşleştirme amaçlanmamıştır ve çıkarılmamalıdır.

[Vellum ile oluşturuldu](#)

*Sevgililerim... Damak tadınızı temizlemek için daha yumuşak, daha tatlı bir
hikaye ile biraz karıştırıyoruz!
Merak etmeyin, aynı derecede kirli olacak.
Senin için.
Not: Lütfen benden nefret etmeyin.*

İçindekiler

Tetikleyiciler

1. Birdie
2. İzci
3. Birdie
4. Birdie
5. İzci
6. İzci
7. Birdie
8. Birdie
9. Birdie
10. İzci
11. Birdie

Son... Şaka

yapıyorum! _

Kriz Hatları

YardımYazar

Hakkında

Yazar tarafından daha fazlası

Tetikleyiciler

Ekran dışı tarihi bekaret tecavüzü
Açık Kapı Seks Sahneleri
BDSM
Hızlı yanık Üreme
Kink Gebelik
İyelik MMC

Birdie

Üzüm bağına giden arka yollar, ağaçların yaprakları arasında yankılanan esinti dışında sessiz. Yollar tamamen kar ve buzla kaplı, toprak yolun kenarları neredeyse benim boyum kadar yığılmış.

İstediğimden daha geç oldu ama hepimiz 'görev çağırır' sözünü biliriz. Tanınmış bir müşteri öğleden sonra geç saatlerde uğramaya karar verdi ve Vineyard'ın Satış Başkan Yardımcısı Viviana benden geride kalıp yardımcı olmamı istedi. Masum yüzüm ve yaşlı erkekleri etkileme yeteneğimle ilgili bir şey.

Bana sorduktan hemen sonra, Scout'a mesaj atmak için tuvalet molası verdim. Genelde beni işe o götürüp getirir. Yaklaşık on dakika sonra hala cevap gelmemişti. Bulunduğu yere bakarken, bu gece Rusty's Dive Bar'da gece vardiyasına bakacağını tamamen unutmuştum. Bu küçük mekân yavaş yavaş bir anne-baba barından başka bir klasik şık mekâna dönüşüyor.

Saat gece yarısını geçti ve hala bir yanıt alamadım. Bugün Cuma gecesi ve Sevgililer Günü'nden önceki hafta sonuna denk geliyor. Umarım şehirdeki bekâr üniversiteli kızlardan iyi bahşiş alıyordur. Bu adamın günlerce süren karın kasları var ve sırf onları kendim yalayabilmek için arkadaşlığımızı mahvetmeyi düşündüm.

Kötü haber şu ki, kasabaya gitmek için zifiri karanlıkta ormanda birkaç mil yürümem gerekecek, ki Rusty's'e gitmenin tek yolu da bu. Gideon Gölü'nün serseri taşrasında yaşıyorum. Otobüsler bu saatte bile çalışmıyor ve yakınımnda hiç Uber yok. Burada Uber'e para versem, bir kol ve bir bacak eder. Yani ya bara yürüyüp perişan olacağım ya da Scout'u arayıp rahatsızlık vereceğim. Ben, kendim ve benim aramda geçen garip bir tartışmanın ardından Scout'u rahatsız etmeme konusunda anlaştık.

Egzersiz kalp ve vücut için her zaman iyidir. Onu gezdirmek için aramayı düşünmek bile kalbimin çarpmasına neden oluyor. Dürüst olmak gerekirse, kötü bir orgazmdan daha kötü. Ben, kendim ve ben arasındaki garip bir tartışmada,

Scout'u rahatsız etmeme konusunda hepimiz hemfikiriz. Egzersiz kalp ve vücut için her zaman iyidir. Onu gezdirmek için aramayı düşünmek bile kalbimin çarpmasına neden oluyor. Dürüst olmak gerekirse, kötü bir orgazmdan daha kötü.

Ne kadar uzun yürürsem, beynimin işkence senaryolarını canlandırması için o kadar çok zamanı oluyor. Buna benzer bir durumda bana ait bir şeyin izinsiz olarak elimden alınmasının üzerinden çok zaman geçmedi...

"Kes şunu," diye mırıldanıyorum kendi kendime. "Başkalarına ihtiyacın yok, büyük kız külotunu giy." Kendime moral vermeye çalışırken bile tek *onun* bana yaptıkları oluyor. Karanlığın örtüsü neredeyse boğucu geliyor. Ve bir araba *kornası* çaldığında neredeyse yerimden fırlayacaktım.

"Birdie?" Sofia sürücü koltuğundaki Massimo'nun üzerine eğilerek bağırıyor. Yanaklarımda sıkı bir gülümseme yayılıyor, selamlamak için garip bir el sallıyorum.

"Evet, o benim," diye garip bir şekilde kıkırdıyorum. Ne yapacağımı bilemez halde ellerimi tekrar ceplerime sokup bir kayayı tekmeliyorum.

"Tanrım, kızım! Donmuyorsun değil mi?" Yüksek sesle haykırıyor ve arabayı park etmesi için Massimo'yu itiyor. Ağzım açık kalıyor, sonra da kapanıyor. Bu hareketi tekrar tekrar yapıyorum çünkü neler olup bittiğine dair hiçbir fikrim yok.

"Uhm, hayır," diyorum, daha çok bir soru gibi. Arabanın etrafından dolanırken beni kollarına alıyor ve arabaya doğru götürüyor. Onu takip başka bir şey yapamıyorum. Göğsümdeki kekemelik geri dönüyor, rahatsız edici olma hissi aniden bastırıyor. "Beni bırakmana gerek yok, o kadar uzakta değilim."

"Saçmalama," diye gürleyerek sözümü kesti Massimo. "Daireni gördüm. Neredeyse yirmi mil uzakta yaşayan bir yana, dışarısı neredeyse buz gibi. Arabaya bin." Araca binmek için öne doğru iterken kaslarım harekete geçiyor. Lanet bir kontrol düğmesi gibi, bana söylediği şeyi yapmadan edemiyorum.

Kapıyı usulca arkamdan kapattıktan sonra Sofia yolcu koltuğuna geri döndü. "Araban olmadığını neden bize söylemedin?" Belli ki sinirlenmiş ama endişeli bir şekilde soruyor.

"Oh, şey, ben- ben değildim-Scout'tu-," Neden yürüdüğüme dair geçerli bir neden bulmaya çalışırken kendi kendime tökezliyorum.

"Birdie." Gözlerimiz aynadan benimkilerle buluşan Massimo'ya kayıyor. "Sanki seni tanıyıyormuşuz gibi davranıyorsun. Hissettiğin dehşeti? Gözlerinden aktığını gördüm. Seni *tanıyoruz*. Bunu unutma." Arabayı vitese taktıktan sonra yolculuğumuzun geri kalanı tamamen sessiz geçti.

Yine de haksız değil. *Ona* karşı suç duyurusunda bulunmam bir süre şehirde konuşuldu. Eğer Scout için olmasaydı.

Başımı sallıyorum, bunu gerçekten düşünmek istemiyorum. Sokak lambaları aniden , sonra da hızla geçip gidiyorlar. Scout düşüncelerimin çoğunu işgal ederken etrafımdaki şeylere odaklanmaya çalışmanın gerçek bir anlamı yok. İster onu öpmeyi ne kadar çok istediğime dair iyi düşünceler olsun, ister beni kendimden nasıl kurtardığına dair düşünceler olsun, hepsi ona geri dönüyor.

Üç yıl önce kendimi evliliğe saklamayı hayal ediyordum. Kocam, benim bütünlüğüme sahip olacak kişi olacaktı. Din yüzünden değil, sadece hayat arkadaşına en güzel hediye verebilmek istediğim için. Sonra, bu benden alındı. Neredeyse tüm hayatım boyunca aşık olduğum adama karşı kan davası güden bir yabancı tarafından ellerimden alındı.

Garip bir şekilde, Scout ve benim düğünümüzü en başından beri planlıyordum. Sonra, her şey olup bittikten sonra, yalnız olmanın, birinin hayalini kurduğunuz bir şeyi elinizden almasından daha iyi olduğuna karar verdim. O korkuyu bir daha asla yaşamak istemiyorum.

"Birdie, buradayız," diye Sofia ve beni balonumdan çıkarıyor.

"Oh," diye mırıldanıyorum, Scout ve benim sitemizin önüne geldiğimizde sokak lambaları artık hareket etmiyor. "Teşekkür ederim. Minnettarım." Geriye doğru uzanıyor ve elimi neredeyse bir anne şefkatiyle sıkıyor. Aramızda çok büyük bir yaş farkı yok, belki sadece altı ya da yedi yıl, ama yine de güven verici.

"Senin için burada olduğumuzu biliyorsun." Massimo elini çekerek arabadan iniyor ve benim için kapıyı açıyor. Centilmenlik karşısında yanaklarım hafifçe kızarıyor. Ölmekte olan bir tür, ama kan dökülerek yetiştirilen erkekler için değil.

"Bir şeye ihtiyacın olursa ara." Arabayla uzaklaşmadan önce ön kapıma varıp kilidi açmamı bekliyorlar. Girişe adımımı attığımda karanlık bir kez daha üzerimi örtüyor. Işıkları kapalı bırakarak ayakkabılarımı çıkardım ve doğruca odamıza yöneldim. Yorgunluk çökerken bedenim de benimle birlikte sürükleniyor.

Düşün canı cehenneme, yatmaya gidiyorum.

İzci

Rusty's her yaştan insanla dolup taşıyor. Huysuz müdavimler müzik kutusunda çalan müzikten şikâyet ederken, üniversiteli kalabalık ritmik bir şekilde dönüp duruyor. Yıkama bezini kaptığım gibi küçük sıvı damlacıklarını siliyorum ve viski dolu parmağı Paul'ün önüne koyuyorum.

"Dostum, bu çocuklar gittikçe daha da sürtükleşiyor," diye homurdanıyor, içkiyi dudaklarına götürüp geri çarpıyor. Gülmekten kendimi alamıyorum. Cebimdeki telefonum çalıyor. Ellerimi kurulayıp çıkarıyorum ve bilinmeyen bir numarayı yakalıyorum. Cihazı sessize alıp tezgahın üzerine koyuyorum.

"Bunu anlamayacak mısın?" Dennis homurdanıyor, cihaz yüksek sesle vızıldarken kendi bardağını çalkalıyor. Aynı bilinmeyen numara kaybolmadan önce ekranımda yanıp sönüyor. Birkaç saniye sonra tekrar beliriyor. Derin bir iç çekerek cihazı aldım ve dışarı çıktım.

"Aşk Tanrısı, ben molaya çıkıyorum!" Cevap beklemeden barın aşağısına doğru bağıriyorum. Kapanış saatine gittikçe yaklaştığımız için çok meşgul değiliz, ama onu hiçbir uyarı yapmadan bırakmaktan daha iyi olduğunu düşündüm.

Kömür Gölü'nün serin havasına adım attığımda, telefonum avucumun içinde sertçe çalıyor. "Hey?" Kendimi barın tuğla duvarına yaslayarak sesleniyorum.

"İzci Ashbluff?" Huysuz bir ses sorar.

"Kim soruyor?" Ses çok tanıdık geliyor, kim olduğunu tam olarak çıkaramıyorum ama hatırlamaya çalışırken omurgam acıyla dikleşiyor.

"Ben Massimo, Vinonova Üzüm Bağ'ının sahibiyim," diye söze başlıyor ve arka plandan bir kadın sesi onlara sesleniyor. Söz konusu kadın telefonu almadan önce küçük bir hışırtı olur.

"Merhaba, ben Sofia. Numaranızı Birdie'nin acil durum irtibat listesinden aldım, listede oda arkadaşı olarak siz varsınız. Kocam ve ben onu Gideon Gölü'ndeki evinize bıraktığımızı söylemek istedik." Birdie ile konuştuklarımı hatırlamaya çalışırken kaşlarım çatılıyor. Telefonu kulağımdan çekince fark ettim ki

Saat sabahın birini geçiyordu. Akşam boyunca Birdie'den gelen birkaç mesaj var.

Gideon Gölü'ne gitmek için buradan birkaç mil uzaktayız, kasabanın dışında on beş mil daha var. Bu gece barda çok yoğunluk ve ona araca ihtiyacı olduğunda beni aramasını söylemeye bile fırsatım olmamıştı. Hafifçe küfrederek telefonu tekrar kulağıma götürdüm.

"Eve sağ salim varmasını sağladığınız için teşekkür ederim," diye teşekkür ediyorum, ses tonum mutlak bir minnettarlıkla dolu. Bir arkadaş olarak başarısız oldum.

"Tanrım," diye alay ediyor ve yemin ederim başını salladığını duyabiliyorum. "Yürümeye çalıştığına inanabiliyor musun? Onu götürmek için neredeyse kaçırmak zorunda kalacaktık!"

"Aslında hiç şaşırmadım," diye mırıldanıyorum, elimi saçlarımda gezdirirken. Hava serin ve nefeslerim puf puf çıkıyor.

" ya da böyle, sadece bilmeni istedim." Sonunda tüm mesajlarını okumadan önce hızlıca vedalaştık.

BIRDIE

■

Hey! Bu gece geç kalacağımı haber vereyim dedim. Bazı büyük peruk □

■

Ooooh, TikTok'tan numune almak isteyen bir adamdı.

■

İşle mi meşgulsünüz?

■

Sessizliğinizi evet olarak kabul ediyorum lol, eve gittiğimde size haber veririm.

■

Ben işten çıktım, sen boş musun?

■

Yine, sessizlik olmadığınızın bir işaretidir. Dikkatli olun!

Küfrederek numarasını çeviriyorum, ama hemen telesekreter çıkıyor karşıma. Tekrar deniyorum, yine aynı sonuçla karşılaşıyorum. Ayağımı yere vurarak, bu Allah'ın belasını bardan çıkıp onun izini sürmemek için kendimi zor tutuyorum. Ayrıca yerini benimle paylaşmadığı için de biraz kızgınım. Patronları aradı ve evde güvende olduğundan emin oldu. Ama lanet olası bir telefon yeterli olabilir mi?

Ne yazık ki, Birdie'nin nasıl olduğunu bilirim. Muhtemelen on dakika boyunca orada oturup beni arayıp aramayacağına karar vermeye çalıştı. Birbirimizi tanıyoruz.

Bebekliğimizden beri birbirimizi tanırdık ve eğer o uğursuz gece olmasaydı.

O korkunç düşünceleri merak etmeme izin veremem. O güvende. O iyi. Ben inene kadar bekleyebilir... Yine de bir kez daha denemekten zarar gelmez.

Barın içinden gelen bağırışlar dikkatimi ısrarlı aramalarımın uzaklaştırıyor. Aramayı sonlandırıp lanet şeyi itiyorum ve aceleyle içeri giriyorum. Farlara yakalanmış gibi görünen taş gibi beyinli fedailerden birine neredeyse çarpıyordum. Yaklaşık aynı boydayız, ben belki birkaç santim daha uzunum, 1.80 boyundayım.

"Ne oluyor lan?" Bağırarak herkesi olduğu yerde durduruyorum. "On dakikalığına dışarı çıkıyorum ve geri döndüğümde boktan bir şovla mı karşılaşıyorum?"

"Dostum, bu kabadayı çocuklar barın benim tarafımda ayaklarını yere vuruyorlardı!" Dennis bir grup üniversiteli kızı işaret ederek bağırıyor. "Yarı çıplak, lanet olası kukusunu görebiliyordum! Alınma ama o boku görmek istemiyorum. Onlara kendi taraflarına geçmelerini söyledim, sonra içkime tükürdü!"

"Pekâlâ, herkes toparlansın," diye bağırıyorum, parmağımı başımın üzerinde döndürerek. "Bunu bu gece yapmayacağız. Hesaplar şimdi kapanıyor. Parmaklıklarda sıra olun ve kimliğinizi hazırlayın."

* * *

Tüm gece boyunca hissettiklerimden sonra, kalan bardakları yarın için rafa koydum. Bu gecenin böyle sonuçlanmasını beklemiyordum. Dennis ve Paul aklını kaçırarak kadar sarhoş olan üniversiteli kız hakkında bir rapor hazırlamaktan çok mutluydular. İfadelerini aldım, sonra da parçalama kutusuna attım. Koca koca adamlar çocuk gibi davranıyor, bu düşünceyle bile alay ediyorum.

Saate bakıyorum, sabahın üçünü biraz geçmiş.

"Lanet olsun," diye küfrederek elimi saçlarımda gezdiriyorum. Yıkadığım bulaşıklardan dolayı hâlâ nemli. Birkaç parçaya takılıyor, çekiştirmeler beni yerimde ve odaklanmış tutmaya yetecek kadar sert.

Kendimi bildim bileli aşık olduğum tek kadın için göğsümün korkuyla sıkışması çok acınası. Ailelerimize bir gün onunla evleneceğimi söylediğime eminim. Bana güldü ve hiçbir şey olmamış gibi davrandı. Gerçekte, göğsümdeki lanet organ sadece onun için atıyor. Onu birkaç kez aramaya çalıştım ama hepsi telesekretere düştü.

Sonunda ona bir mesaj gönderdiğimde, iletildi olarak bile göndermedi. Yani telefonunu kapatmış ya da ölmesine izin vermiş olmalı.

de beni şaşırtmazdı.

Patronları eve sağ salım döndüğüne güvence verdi. Onu Gideon Gölü'ndeki dairemize bıraktıklarını doğruladılar.

Kalbim sıkıca sıkışıyor, aceleyle arabama biniyorum ve hızla eve dönüyorum. Bu saatte trafik hafif, ama bir Stater tarafından durdurulmak yapmak isteyeceğim son şey. Bu yüzden, köhne kompleksimiz görünene kadar arka yollardan dolaniyorum.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkarken ellerim sertçe titriyor, köşeyi dönüyorum ve olduğum yerde duruyorum. Kapı hafif aralıktı.

Birdie

"*Sen çok yaramaz bir kızsın," diye homurdanıyor, saçlarımı kenara çekip boynumu sıkıca kavlıyor. Sert tuğlalar yanağımı sıyrıyor, burnumun ucu sert duvara zar zor değiyor. Bir eli iki elimi de rehin almış, ben kontrolümü yeniden kazanmaya çalışırken bile bırakmıyor.*

"Çekil üstümden," diye ciyak ciyak bağıyorum. Sımsıkı sıkılmış boğazımdan bir inilti yükseliyor. Nefesi yüzümde ekşiyor, sanki ağzı çürüyormuş gibi.

"Bu kısa, kısa parçasını giyyordun. Bunu sen istemedin mi?"

"Birdie!" Bir ses bağıyor, bedenim şiddetle sarsılıyor. İçgüdüsel olarak savruluyorum. O kişi bileğimden tutup beni kendine doğru çekiyor. Çırpınıyorum, beni tekrar yakalamasına izin veremem.

"Sorun yok, yavru kuş," diye mırıldanıyor erkeksi ses. Bu dört kelime ve çam kokusu, ona karşı parçalanmam için gereken tek şey.

"Özür dilerim." Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken beni susturmaya devam ediyor.

Ellerimi yavaşça aramıza sokarak gömleğini yumruk yapıyorum.

"Üzgün olmanı bir şey yok. Bu gece yanında olamadığım için özür dilerim." Durduramadan içimden sulu bir kıkırdama çıkıyor.

"Oh, Scout," diye burnumu çekiyorum, "senin de özür dileyecek bir şeyin yok." Gözlerimin arasında gezinerek benden biraz uzaklaşıyor.

"Burada olsaydım, bu kâbusları görmezdin," diye karşı çıkıyor ve saçlarımı hafifçe okşuyor. Parmakları düğümlenmiş uçlarda geziniyor ve onları nazikçe çözüyor.

"Beni her şeyden kurtaramazsın." Kabus görmeye ilk başladığımda, onları herkesten saklamak için elimden geleni yaptım. Bırakın beynimin beni tüm bunları hatırlamaya zorlamasını, olanları kimseye anlatamayacak kadar utanıyor ve kendimden utanıyordum.

Sonra bir şey tıkladı. Bir gece kazara kanepede film izlerken uyuyakalmıştık. O yatmaya gitmişti, ben de üzerime bir battaniye örterek kanepede kalmıştım. Ona göre, tekmeleyerek uyanmışım ve *onun* için avazım çıktığı kadar bağırışım. Scout beni bulmuş, kollarına almış ve benim sızlanan uykulu halim ona her şeyi itiraf etmiş. Ne olduğunu bile hatırlamıyorum, o kadar şaşırmıştım.

Beni yukarı çıkmaya ve sarılıp yatmaya ikna etti. Zor zamanlar geçirdiğimizde yapacağımız şey buydu, en iyi arkadaşlar birbirleri için bunu yaparlardı. O gece tek bir kabus bile görmedim. Ertesi gece, yine bir şey olmadı. İşte o zaman ikimiz de onun yanında kendimi güvende hissettiğimi fark ettik.

Bu ikinci kez onsuz uyumak zorunda kalışım.

"Kesinlikle deneyebilirim." Gözleri, doğru okuduğumdan emin olmadığım bir ihtiyaçla parlıyordu. "Benim için ne ifade ettiğini bilmelisin yavru kuş," diye fısıldıyor alnını benimkine yaslayarak. Gözlerim kendiliğinden kapanıyor, mutluluk kalbimi sıkıştırıyor.

"Ben..." Açıkçası ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Bunu hissetmiyor musun?" Alnını benimkine yaslayarak mırıldanıyor. Gerçekten afallamış durumdayım. "Eğer hissetmiyorsan, *bir şey* söyle. Herhangi bir şey. Düşündüğüm gibi olmadığını söyle."

Bazı boktan sebeplerden dolayı ona hayır diyemiyorum. Hayır diyemiyorum çünkü *Yapamam*.

İstemiyorum.

"Lütfen," diye fısıldıyorum, ona ulaşmak için çenemi hafifçe eğiyorum. Tam olarak ne istediğimi biliyorum. Daha fazla tereddüt etmeden, pelüş dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdiriyor. Beni bütünüyle yutarken kalbimin huzursuz parçası yerine oturmuş gibi görünüyor. Karşımdaki dağ adamının beni korkutmadığını itiraf etmeliyim. Aksine, en çılgın hayallerimi hiç olmadıkları kadar ileri gibi görünüyor. Bunun gibi. Onun hınzır sırıtışıyla kendime dokunduğum gece randevum gözlerimin önünde çiçek açıyor.

Birbirimizi çılgınca soymaya çalışırken eller birbirimizin üzerinde dolaşüyor, kıyafetler kavranıyor ve çekiştiriliyor. Gömleğim ilk çıkan şey oluyor ve sütyen giymediğim için onu hazırlıksız yakalıyor.

"Bekle," diye nefes alıyor ve sanki onu yakmışım gibi kendini geriye doğru sarsıyor. "Bekle." Uzun parmaklarını gür saçlarında gezdirirken kalbim göğsüme çarpıyor ve boğazıma atlamakla tehdit ediyor.

"Özür dilerim." Reddedilmeyi kabullenmeye çalışırken kalın bir şekilde yutkunuyorum. Kendime karşı dürüst olmak gerekirse, onunla neredeyse aynı ligde değilim. Onun karanlık ve düşünceli bir yanı var, bense sadece... şey, benim. Onun saf kas olduğu yerde, ben yumuşağım. Karnım kaslı değil, kalçalarım ve uyluklarım yürürken sallanıyor ve selülit izleri var. Popomda çok hızlı büyüdüğüm için oluşan küçük çatlaklar var. Kilo vermek için elimden gelen her şeyi denedim ama tıbbi yardım almadan kilo veremiyorum.

Başını sertçe sallayarak neşesiz bir kahkaha atıyor. "Yavru kuş, sen değilsin." Başını ellerinin arasına alarak yatağa uzanıyor. "Kendimi sana atmak istememiştim. Özür dilerim."

İçimden kopan gülünç kahkahaya engel olamıyorum. İhtiyatı elden bırakmaya karar verdim. Eğer bu bir cazibe itirafı değilse, o zaman ya ben lanet bir aptalım ya da ihtiyacım olan işaret bu. "Sen tam bir aptalsın," diye kıkırdıyorum ve kendimi tekrar kollarına atıyorum. "Sadece bu kâbusların gitmesini istiyorum."

Dudakları iniyor, dişleri takırdıyor, elleri dolaşıyor. Elleri kıcımlı kavrayıp diz çöktüğünde *hırladığına* bile yemin edebilirim. Ağzını çekip burnunu başımı yana itiyor ve boynumu öpüyor. Kulağımın altındaki deriyi emiyor, o noktaya *ulaşana* kadar hareket ediyor. Örtülü sikini aşağı doğru çekerken sürtünme mükemmel. Bu şekilde boşalabilirim.

"Sana neler yapacağımı bilemezsin," diye homurdanıyor ve etimi sertçe ısıyor. Bir eli kafatasımın dibindeki saçlarıma dolanıyor ve geriye doğru çekerek başımı sarsıyor. "Düğümler halinde bağlanmış, dilime, parmaklarıma, sikime boşalmak için yalvarırken çok güzel görünürdün."

İğrenç sözleri kalçalarımın daha da sallanmasına neden oluyor, hafifçe yer değiştirdiğimiz için kot pantolonu bana ihtiyacım olanı zar zor veriyor.

"Lütfen," diye inliyorum, yalvarış dudaklarımdan dökülmeye devam ediyor. Bizi ters çevirip ağır bedenini benimkinin altına sıkıştırmadan önce bir memnuniyet iniltisi duyuyorum. Ellerimi saçlarına dolamak için uzandığımda, onları bileğimden tutup başımın üzerine çekiyor.

"Bunlar kalsın," diye emrediyor. Bütün içgüdülerim beni hatasız dinlemeye zorluyor. "Ne için yalvarıyorsun bebeğim? Dilim için mi, parmaklarım için mi, yoksa sikim için mi?" Kelimeler beynimde formüle olmak istemiyor gibi görünüyor. Bunun yerine, sadece bir şey seçmesi için yalvarmaya devam ediyorum.

Sıcak dili öğretilmiş meme ucumu döndürüyor. "Sikini istiyorum, lütfen," diye yalvarıyorum. Beklemediğim bir şey yapıyor.

Ayağa kalkıyor, birkaç adım uzaklaşıyor. "Kal."

Birdie

Kalbim boğazıma düğümleniyor, oturup üstümü örtsem mi örtmesem mi diye tartışıyorum. Neredeyse reddediliyormuşum gibi, yemin ederim hormonlarım her yerde zıplıyor. Tereddütsüz olmamın tek nedeni? O basit emir. Ayak parmaklarım çarşafın içine kıvrılmakla tehdit ediyor, hareketsiz kalmak için kendimle savaşıırken parmaklarım yumruk oluyor.

"Bana güveniyor musun?" Kot pantolonunun düğmesi açıldığında soruyor. Bağlamayı çözdükten sonra bile sert ereksiyonu fermuarına sertçe bastırıyor. "Bir cevaba ihtiyacım var. Bana güveniyor musun?"

"İstediğimi biliyorsun." Dudaklarına hınzır bir sırıtma yerleşiyor. Birkaç adım daha atarak topuğunun üzerinde döner ve dolabına doğru ilerler.

Takırtılar ve ayak sesleri merakımı doruğa çıkarıyor. Tam kararımı verip yataktan kalkmaya hazırlanırken, kollarında birkaç parça eşyayla çıkageliyor. Gözlerindeki sahiplenici parıltı beni tekrar yataktaki yerime oturtuyor. Yeni taşındığım gerçeği hakkında hiçbir şey söylemiyor.

"Sanırım bunları beğenirsiniz," diyerek küçük bir ip tomarını kapıp çıkarıyor. Alışlagelmiş kırmızı ya da siyah renklilerin aksine parlak pembe. "Bu Shibari ipi, yani yumuşak ve esnek ama güçlü. Renk seçimini takdir edeceğini düşündüm. Sadece senin için seçildi." Bana uzatarak, pürüzsüz malzemenin elimi okşamasına izin veriyor. Bu yorum karşısında içimden yumuşak bir kıkırdama geçiyor. En sevdiğim renk aslında mavidir, ama her zaman pembenin ten rengime ne kadar yakıştığından bahsederiz. Bu rengin beni melek gibi gösterdiğini söylemişti. İnanmayarak homurdandığımı hatırlıyorum ama yine de kabullenmiştim. Biraz tartıştıktan sonra, sadece pembe şeylerin beni bağlamasına izin vereceğim konusunda anlaştık. Konuşmanın sadece mecazi olduğunu düşünmüştüm.

Tanrıya şükür yanılmışım.

"Başka ne gibi güzelliklerin var?" Fısıldıyorum, ses tonum daha baştan çıkarıcı çıkıyor. O sırada kalçalarımın birbirine sıkıca bastırılmış olduğunu fark ediyorum, kendi üzerlerindeki baskıyı hafifletmeye çalışıyorlar. Ona doğru yaklaşırken merakıma sırıttıyor.

"Küçükten başlarız diye düşünüyordum." İpin çözülmesine izin vererek ipi çözüyor. "Ancak, bence küçükten biraz daha fazlasını kaldırabilirsin." Orada bir yerde bir ima var ama...

"Ve bu yüzden mi tek çıplak olan benim?" Gömleği yanımızda yere atılmıştı, benim de tüm kıyafetlerim orada duruyordu. Orgazmım buna bağlıymış gibi onu becerdiğim yerde küçük bir ıslak nokta var.

Sanırım öyle oldu.

"Seni tatmin ederken pantolonumun üzerimde olmasını tercih ederim," diye takılıyor. Bana doğru hızla hareket ederek, yüzüstü çevrilmemden önce cevap vermem için bana zaman tanımıyor, kollarımı başımın üzerine uzatıyor. Zavallı beynim hızlı hareket yüzünden dönüyor. Ellerimi başımın üzerinde birbirine kelepçelemek için o ipeksi pembe ipi kullandığını zar zor fark ediyor. Nazikçe çekerek tepkimi bekliyor. Basit, zarif. Bizim için mükemmel.

Biz. Ne güzel bir düşünce.

"Biz," diye geveledim ve bağladığı yerde donup kalmasına neden oldum.

"Peki ya biz?" Kordonu yatağın metal parmaklıklarına dolayarak geri getiriyor ve basit bir düğüm atıyor. Tüm bunları nasıl öğrendiğini ona sormam gerekecek.

"Sen ve ben..." Yüzümü şiltenin içine sokarak mırıldanıyorum. Beynimden ağzıma süzülen filtrenin başarısızlığı yüzünden yanaklarım hızla ısınıyor. Saçlarımın arkasına dolanan sıkı bir tutuş, ona bakmak için başımı yataktan çekiyor.

"Peki ya biz?" Tekrar soruyor ve bakışlarındaki sıcaklığı inkar etmek mümkün değil.

"Bundan sonra..." O lanet filtreden hiçbir kelime . "Bize ne olacak?"

"Sakin ol," diye omuz silkiyor ve başımı yavaşça yatağa geri koyuyor. Parmakları saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor. "Bu geceden sonra benimsin, yavru kuş." Pelüş dudaklarını dudaklarıma yapıştırarak, bu itaatkâr duruşuyla bana hükmediyor. Boynunu iyice çevirerek bu öpücüğün her yönünü kontrol ediyor.

"Lütfen," diye inliyorum, bu ses beni ondan daha çok şaşırtıyor.

"Merak etme bebeğim," diye mırıldanıyor. Alt dudaklarım dişlerinin arasında emiliyor, yumuşak ısırıklar şişmiş etle buluşuyor. "Seni sonsuza dek kendime bağlamayı planlıyorum." Dişleri deriye batıyor ve acı çığlığı kayboluyor. Keskin

Sıcak diliyle acım hemen yatışıyor ve klitorisimde bir kalp atışı oluşuyor.

Parmaklarının ucuyla sıcak tenimin üzerinde geziniyor, serin hava üzerimde oynuyor. Birkaç adım geri çekilen kaslı erkek yatağın etrafında dönerek görüş alanımdan çıkıyor. Ben bir şey, herhangi bir şey olmasını beklerken saniyeler geçiyor.

"Bu dar amcığı germeden önce seni birkaç kez boşaltacağım," diye mırıldanıyor, sözlerinden çıkan hava ısınmış çekirdeğimin üzerine dökülüyor ve ben sarsılıyorum. Kıcıma keskin bir tokat indi. Eli o noktayı yumuşatıp beni mutluluğa geri döndürmeden önce hızlı bir acı tizliği omurgamı zıplatıyor.

"İşte bu iyi bir kız." Dili klitorisime iniyor ve yine kalçalarımın kekeleyişine engel olamıyorum. Bu his gerçek dışı. O *olaydan* beri erkeklerle gerçek bir ilişki kurmaktan çok korkuyordum. Beynim bir şeylere ulaşmamı engelliyor muydu? Belki de. Bunun nedeni şu anda amımı son yemeği olacakmış gibi yiyen altın sarısı bronzlaşmış erkek de olabilir. Tamamen gerçeküstü. Değersiz bir vibratörün bana verebileceği hiçbir duyguya benzemiyor.

ani bir alev yanıyor.

"Bu amı seviyor musun?" Miyavlıyorum, elimden geldiğince yüzüne doğru sallanıyorum. Göbeğime doğru hırlıyor, klitorisimi emiyor ve dili ile dişleri arasında titreştiriyor.

"Bu amcığı döllerimle dolduracağım. Sen benimsin ve bunu değiştirmenin hiçbir yolu yok." Tek bir parmak içime batıyor, açılı ve o noktaya çarpıyor.

"Evet!" Ağlıyorum ve ipi yumrukluyorum. Kendimi dirseklerimin üzerinde çekmeye çalışıyorum ama kıcıma yediğim hızlı bir *şaplakla* yüzüm şilteye geri dönüyor.

"Benim için boşal, iyi bir küçük kuş gibi." Ve ben de yaptım. Zihnimde bulutlar dolaşüyor, aklıma gelebilecek her türlü düşünceyi maskeliyor ve beni zevkten dört köşe olmaya zorluyor. Bir parmak daha ekleyip aşırı hassas klitorisimi daha fazla çalıştırırken dalgalar üzerime çöküyor.

"Lütfen," diye hıçkırıyorum ve kıpırdanıyorum, onu durdurmaya çalışıyorum. Daha fazlası için yalvarışımı görmezden geliyor ve parmaklarını amımdan çekiyor. Sıcak parmaklar klitorisimden açıklığıma doğru sürükleniyor... sonra daha da ileri. Tek bir parmağını göt deliğime bastırıyor, sırtım daha da eğiliyor. Başka bir yeni his beni ezmeye hazır.

"Seni pis bir kuş gibi kullanmamı mı istiyorsun? Seni düzgün bir şekilde doğurana kadar sikmemi ve amımı döllerimle doldurmamı mı?" Aklımın bir köşesinde, beynim doğum kontrolümün olmadığını haykırıyor. Daha az mantıklı olan diğer taraf zafer çılgınlıkları atıyor. "Bu dar deliği gereceğim ve sikeceğim

Neredeyse patlayana kadar, sonra dölümün aldığından emin olmak için sikimi amına geri sok."

Yemin ederim beynim tekliyor çünkü... bu fikir kulağa harika geliyor, değil mi? Şimdi.

İzci

Tam başparmağımı dar deliğine soktuğumda, inanılmaz derecede daha sıkı kenetleniyor. Onaylayan bir inilti çıkararak, boştaki elimi sıkı memelerinin üzerinde gezdiriyorum ve nasırlı parmaklarımın arasındaki yumuşak eti yoğuruyorum. Başparmağım son boğuma kadar ittikçe iniltileri daha da sertleşiyor.

İlk seferimizin müstehcen olmasına gerek olmadığına karar vererek onu çıkardım. Yanaklarını kavrayarak, onu izlemem için tamamen açtım. Kokusu çırpınıyor, her iki dar deliği de sıkılıp gevşiyor.

"Hoşuna gitti mi, yavru kuş?" Klitorisinden göt deliğine doğru tek bir vuruşla yalayarak mırıldanıyorum. Mırıldanması tutarsızdı ve onayladığımı söyleyemem. Bir ritmi bile kaçırmadan dişlerimi onun sıkı kıç yanağına geçiriyorum.

"Kahretsın!" Bağırıyor ve benden uzaklaşmak için öne doğru sallanıyor. Cezalandırır gibi, iki parmağımı ağrıyan amına sokuyorum ve kabaca yerini buluyorum. Aldırmıyor gibi görünüyor. Aslında, çıkardığı sesler beni teşvik ediyor, sıvı fişkirirken sikim kotumun ağır malzemesi içinde daha da acı verici bir şekilde sıkılaşıyor. Parmaklarımdan aşağı ve yatağa dökülürken, mümkün olduğunca çoğunu yakalamaya çalışıyorum, ama ben sadece insanım. Bunun yerine, kalçaları boyunca yalıyorum ve bir kısmını kurtarıyorum.

"Boşaldığında tadın harika oluyor." Tüm vücudu zevkle titriyor.

"Lütfen, lütfen," diye tekrar tekrar sayıklıyor, yumrukları yumuşak pembe ipi sıkıp bırakıyor. Dilimle ısırdıklarımı yumuşatarak, içindeki darbelerimi yumuşatıyorum.

"Seni iplerle bağlı görmek için sabırsızlanıyorum," diye homurdanıyorum ve bir an için klitorisini ağızma alıyorum. "Göğüslerini bağla, hatta belki de shinju." Islak kalçalarının arasına uzanarak, gergin meme uçlarından birini kabaca sıkıştırıp aşağı doğru çekiyorum.

"Evet," diye başını sallayarak soluk soluğa kalıyor, sözlerinden çaresizlik akıyor. Bunların ne anlama geldiğine dair hiçbir fikri olmadığından şüphem yok, ama sadece

Sadece bu andan bile... Sanırım bir kez olsun her şeyi denemeye razı olurdu.

Benimle gel.

"Ne istiyorsun?" Yatağa bağlanmazsa kafamı ısırp koparacağını çok iyi bildiğim için tekrar sataşıyorum.

"Ne istediğimi biliyorsun," diye hırılıyor tehlikeli bir şekilde. Sikim kotumun içinde seğiriyor. Eminim şeytana benzediğini düşünüyordur ama daha çok bir sevgiliye benziyor.

Çok geçmeden şeytanın kim olduğunu öğrenecek.

"Muhtaç fahişeler istediklerini böyle elde edemezler," diye aşağılayıcı bir şekilde öttüm. Onunki gerildikçe bedenim donuyor, sadece kalçalarını sertçe bana doğru geri itmesini sağlıyorum.

"Şimdi" . Ben kimim

ki karşı koyayım?

"Ne diyorsun?" Kalçalarını yukarı çekerek yataktan kalkıyorum. Kot pantolonum sertçe yere çarptı ve hemen arkasına geçtim.

"*Lütfen*," diye sızlanıyor, neredeyse hıçkırıklara boğuluyor. "Sanırım bu kadar iyi bir kız olduğun için..." Ona hiç zaman vermiyorum. ayarlamak için. Kendimi onun ıslak sıcaklığına soktum ve neredeyse o anda patlayacaktım. Sahip olduğum tüm cep amlarından daha sıkı. Onun nasıl hissettiğine dair görüntüler ve hayaller gerçeğe uyuşmuyor.

Masum kızımdan mutlu bir iç çekiş kaçıyor, ben onu sarsarken başı yastığa yaslanıyor, sadece taşaklarını derinlemesine çarpmak için. Ben onu almak için amını kullanırken sadece gözlerinin akı görünüyor.

"Benim pis sürtüğüm gibi becerilmek hoşuna mı gidiyor?" Homurdanıyorum, bedenim aklımın yerini alıyor. Sanki bunu yıllardır yapıyormuşuz gibi. uyuyoruz. Kimya orada, aktif ve taşaklarım vücuduma o kadar sıkı giriyor ki, biraz daha yükselirlerse tadına bakabilirim.

"Senin," diye haykırıyor, onu bir sonraki haftaya kadar dövdüğümde sırtı daha da eğiliyor. Bunun uzun sürmeyeceğini biliyordum...

"Bu benim amım, anlıyor musun?" Homurdanıyorum, yastıklı kalçalarının arasına uzanıyorum ve dikleşmiş yumruğunu okşuyorum.

"Evet!" Neşe göğsümü dolduruyor, gurur gözeneklerimi ıslatıyor. "Dölümle ne yapmak istediğini söyle bana."

"İçime boşal, içime boşal, dölüne ihtiyacım var," diye tekrar tekrar bağılıyor ve ikimizi de aynı anda uçurumun kenarına fırlatıyor. Çığlıkları sanki suyun altındaymışım gibi beynimde yankılanıyor. Sirtına inerken, dişlerim batıyor

boynu ve omzu arasındaki yumuşak deriye, herkesin görmesi için onu benim olarak işaretledim.

Arzu hayvani bir şey ve bundan hoşlandığını biliyorum çünkü bu onu başka bir orgazmın içine sokuyor.

Amcığı sikimi döl sağıyor. Onun içinde sabit kalıyorum, kilitliyim ve rahim ağzının spermimi alıp daha fazlasına dönüştürmesine hazırım.

İzci

Perdelerin arasından parlayan güneş tam gözlerimin üzerine düşüyor. İnleyerek, Birdie'nin yumuşak, sıcak bedenine çarpana kadar yuvarlanıyorum. Çıplak olması dışında. Güzel vücudu benim için sergileniyor, saçları bir hale gibi yastığın üzerine dökülmüş, örtünün içine salyalarını akıtıyor. Yumuşak battaniye pelüş kışını örtüyor, sırtı açıkta ve hayal gücüne yeterince yer bırakıyor.

Dün gecenin anıları beynimde eski bir film gibi akıp gidiyor ve erkeklik gururumun kabarmasına engel olamıyorum. Regl döneminde olup olmadığına dair hiçbir fikrim yok ama bu göğsümü yumruklayıp aslanlar gibi kükrete isteğimi engellemiyor.

Sikim tam karşısında duruyor, onun sıcak ve ıslak tenine gömülmeyi bekliyor. Umursayacağını sanmıyorum.

Dün gece yaşadıklarımın hiçbirine benzemiyordu. Sadece ellerini bağlamama izin vermekle kalmadı, onu yatırmama ve bacaklarını yatak başlığına bağlamama izin verdi, benim için mükemmel bir şekilde açıldı. Dün geceye kadar ne kadar esnek olduğunu hiç fark etmemiştim.

Yine de, bu sabah daha ciddi düşünceler beni rahatsız ediyor. Olumsuzluk beni yalnız bırakmayı reddederken ellerimden biri anında ona uzanıyor. Parmaklarım sırtının pürüzsüz etinde geziniyor, ne kadar solgun ve yumuşak olduğuna hayran kalıyorum.

Ya tek seferde bittiyse? Benim için olduğu kadar onun için de iyi miydi? Yani, ona verdiğim çoklu orgazmlara bakılırsa, öyle olmasını umuyordum.

Başımı elime dayayarak parmaklarımı sırtından başına doğru sürüklüyorum ve yüzündeki birkaç saç telini geriye atıyorum.

"Günaydın," açık kahverengi gözlerini kırıştırtarak açtı, yumuşak yüz hatlarını nazik bir gülümseme süsledi.

"Günaydın güzelim." Gülümseyerek yavaşça öne eğiliyorum ve ona çekilmesi için bolca zaman tanıyorum. , küçük yüzünü kavıyorum ve

dudaklarımı onunkilerin üzerine yerleştiriyorum. Onunla ilgili her şey mükemmel görünüyor. Herşeyin üstesinden geliyor.

Bu sadece... doğru.

Geri çekilerek başını yastığa bırakıyor ve sessiz bir şekilde esniyor. İkimiz de birbirimizi içimize çekip sıcak güneşin üzerimizde nefes almasına izin verirken konuşmuyoruz. Dışarıda hala dondurucu soğuk olduğunu hatırlatan bol miktarda kar var ama güneşin verdiği rahatlamamanın tadını çıkarıyoruz.

"Sadece istiyorum-" diye başlıyorum, tam o "gerçekten yapmalıyız-" derken. Gülümsemesi daha da genişliyor, boynundan yanaklarına doğru bir allık süzülüyor.

"Önce sen git," diye kıkırdıyorum, sırt üstü dönüyorum ve onu da yanımda sürüklüyorum. Zahmetsizce beni takip ediyor ve ellerimden biri kışına yerleşirken başını ellerinin üzerine koyuyor. Gözlerinde dün gecedan önce gördüğümü hatırlamadığım bir *pırıltı* var. Biraz önyargılı olabilirim ama gerçekten özel bir şeydi.

"Bunun hakkında gerçekten konuşmalıyız," diye gülümsüyor, kızarıklığı daha da derinleşiyor. Başımı sallayarak gözlerimi önce onun gitmesine izin vermek için kullanıyorum. "En hafif tabirle beklenmedik bir şeydi."

"Yavru kuş, tanıştığımızdan beri bunun hayalini kuruyordum." Şaşırmış görünecek kadar masum. Bakire değilim, ama birlikte olduğum her kız onun için bir yer tutucu oldu. "En başından beri benim önceliğim sendin. Sonra *bu* olduğunda..."

"Scout." Ağzına tek bir parmak atıyorum ve dişlerinin arasında emiyor. Tüm vücudum kaskatı kesiliyor, sönmüş sikim birden canlanıyor ve gösteri zamanı olduğunu düşünüyor.

Aşağı çocuk.

"Seni paramparça olmuş, ruhun neredeyse bedeninden çekilmiş halde görmek... Sana yardım edemediğimi bilmekten daha boktan bir duygu olamaz. O zamandan beri bunu telafi etmeye çalışıyorum. Seni şeytanlarından kurtaracak birini hak ediyorsun ve ben de sana layık olduğumu kanıtlamaya çalışıyorum."

"Sen buna fazlasıyla layıksın," diye fısıldıyor ve göğsüme bir öpücük konduruyor. Yüzümde oluşan gülümsemeye engel olamıyorum.

"Sanırım bu benim repliğim," diye takılıyorum, yüzüne daha fazla saç teli sıkıştırıyorum. "Umarım sana buna değdiğimi kanıtlamışımdır. Sonunda seni kollarımın arasına aldım ve kalbini kollarına taktım diye seni kazanmaya devam etmeyeceğim anlamına gelmiyor."

"Tanıştığımızdan beri kalbim sende," diye güven veriyor. Kendini bedenimden yukarı çekiyor ve burnunu benimkinin üzerinde gezdirerek alnını benimkiyle birleştiriyor.

Saçlarını sıkıca kavrayarak, kartımı masaya koyarken gözlerimin içine baktığından emin oluyorum. "Şu andan itibaren, sadece sen ve ben varız. Sen *benimsin*, beni duyuyor musun?" Çenesi düşüyor, alt dudağı dişlerinin arasında emilirken ağzı hafifçe açılıyor. Boştaki elimi kullanarak onu çekip kurtarıyorum ve ağzını tekrar benimkine yaklaştırıyorum.

Hayallerinizin kızını kollarınıza almaktan daha iyi bir şey yoktur. Keşke sürüp sürmeyeceğini bilmenin bir yolu olsaydı.

Birdie

Haftalar uçup gidiyor, Scout ve ben gittikçe yakınlaşıyoruz. Birbirimizle ilerlemeye karar vermemizin üzerinden beş ya da altı hafta geçti ve bu kadar hızlı bir şekilde bir şeye atlamamız gerçek dışı. Gelecekle ilgili konuşmalar beni hâlâ biraz korkutuyor ama o bana her şeyin yoluna gireceği konusunda güvence veriyor. Gerçekten mi? Ben ona inanıyorum. Birbirimize olan hislerimizi açıkladığımızdan beri bana destek olmaktan başka bir şey yapmadı. Sadece bu da değil, çocukluğumuzdan beri benim en büyük amigom oldu! Onsuz bir hayat düşünemiyorum ve bu her şeyi daha gerçek kılıyor. Bakış açım değişiyor.

"Geri döndüm ve yiyecek getirdim!" Scout kendini ederken ön kapı kapanıyor. Gülerek tabureden kayıyorum ve onu tüm ihtişamıyla yakalıyorum. Gömleği vücuduna yapışmış, vücuduna ne kadar iyi vurguluyor.

"Spor salonuna gittin mi?" Dilim dudaklarımı ıslatmak için ağzımdan fırlatarak soruyorum. Bu adam nefis.

"Neden? Anlayabiliyor musun?" Paket yemeği sehpanın üzerine koyarken, kollarını kaslı baba pozlarından biriyle esnetiyor.

"Yani, gömleğinizin neredeyse ikinci bir deri gibi olması..." Bana doğru sinsice yaklaşırken dikkatim çok dağınıktı.

"Beğendin mi?" Boynuma doğru eğilip derin bir nefes alıyor. Nefes verışı tenimde alaycı bir şekilde kayıyor, bir ürperti arzuyla omurgamdan aşağı iniyor.

"Seviyorum." Geri çekiliyor, gözlerimiz birbirinden ayrılmıyor. İlk defa L kelimesine yakın bir şeyi ima ettim.

"Güzel." Beni kollarının arasına alıyor, neşeyle gülüyorum ve bacaklarımı beline doluyorum. Dudakları benimkilerin üzerine eğiliyor, öpüşmemiz şehvet ve gülümsemeyle karışıyor.

"Seni özledim," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı. Gülümsemem inanılmaz derecede genişliyor ve o da dişlerini öpüyor olabilir. Cevap vermek yerine, iri cüssesini daha da sıkıca kavıyorum ve onu itiyorum.

Kendimi öpücüğe daha da kaptırıyorum. Ona her geçen gün daha fazla aşık olduğumu sessizce anlayacağını umarak aklımdaki her şeyi söylemeye çalışıyorum.

Bacaklarımı biraz gevşeterek, kendimi onun sikinin üzerine sürtene kadar alçalıyorum. Hiç ürkmüyor, zar zor kanepeye ulaştığımızda içime doğru daha fazla sallanıyor.

"Önce yemek istemediğine emin misin?" Gürlüyor ve beni kabaca minderlerin üzerine bırakırken havada süzülüyorum.

"Kim tok karnına sevişmek ister ki?" Küstahça alay ediyorum, saçlarından bir yumruk yakalıyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Beni istediğim şeyden mahrum bırakmıyor ve açık kalçalarımın arasına yerleşerek örtülü amıma örtülü sikiyle sürtünüyor. Üzerinden misk gibi odunsu bir koku yayılıyor, sanki spordan sonra deodorant sürmüş gibi. Ya da doğal olarak lanet bir Tanrı gibi kokuyor. Dürüst olmak gerekirse ikisi de işime geliyor.

Yavaşça kıyafetlerimi üzerimden çıkardı. Onu çıplak beklemem gerektiğini biliyordum. Bu düşünceyle gözlerimi devirirken, gömleğimi ortasından tutup çekti. Çürük kumaş zahmetsizce ikiye ayrılıyor. Göğüslerim kendi sınırları içinde zıplıyor, yutulmayı bekliyorlardı. Neyse ki çok uzun süre beklemek zorunda kalmıyorlar. Beni hafifçe kaldırarak arkama uzanıyor ve gömleğimin düğmelerini açıyor.

"Normal bir insan gibi gömleğimi çıkaramaz mıydın?" Kendimi sütyenden sıyrarak alay ediyorum.

"Yapabilirdim, ama bu senin amını sıkar mıydı?" Bu mantıkla tartışamam.

Yüzünü küçük göğüslerimin arasına gömüyor, gergin tomurcuklardan birini sıcak ağzına çekene kadar tuzlu deriyi yalıyor. Bu noktada hangi sesleri çıkardığımdan bile emin değilim, ama bunun onu teşvik ettiğini biliyorum. Sıcak dili, dişleri üzerine kenetlenmeden önce tepe noktasının üzerinde kayıyor. Tıslayarak parmaklarımla saçlarını daha sıkı kavırıyor ve onu uzaklaştırmaya çalışıyorum. Hınzır bir parıltı bakışlarımı yakalıyor ve onu geri itmeme izin veriyor, meme ucumu dişlerinin arasına almadan değil.

"Kahretsın!" Acının zevkle buluştuğu ince bir çizgi vardır ve ben bunun nasıl bir his olduğunu fark etmemiştim. Zıplayan et normal yerine dönerken sallanıyor. Dilini acı veren noktanın üzerinde gezdiriyor.

"Benim açgözlü kızım bundan hoşlandı mı?" Karnıma doğru hırlıyor, yeşil ışığı bekliyor.

"Evet," diye inliyorum, ona ne istediğime dair bir ipucu vermek için kalçalarımı oynatıyorum.

"Daha iyi bir fikrim var." Kendini koltuktan iterek geriye doğru sağlam bir adım atıyor. Rahatsızlık homurtularının boğazımdan çıkmasına engel olamıyorum. "Sanırım bundan gerçekten hoşlanacaksın," diye alay ediyor, elini tutmamı beklerken parmaklarını oynatıyor. Onun yakışıklı yüzüne ters ters bakmak günah bile olabilir. Onun yerine oflayıp pufluyorum ve nasırlı elini daha yumuşak olan elimle kavıyorum.

"Bu iyi olsa iyi olur." Sadece kıkırdıyor ve beni yatak odasının aksi yönüne doğru sürüklüyor. "Nereye gidiyorsun?"

"Göreceksin." Yüzündeki ifade sonraki sorularımın önünü kesmeye yetiyor. Sessizce takip ediyorum ve boş yatak odasının kapısının önünde duruyoruz. Kapıyı açtığımda çenemin düşmesine engel olamıyorum.

"Kutsal..." Elimi bırakıp belime bastırıyor ve beni ileri doğru itiyor. Varlığından bile haberdar olmadığım bir sürü farklı şey vardı. Bunlardan biri, üzerinde dolgu olan lanet bir testere atına benziyor. Parlıyor, belli ki temiz ve deri gibi görünüyor.

"Sen ne düşünüyorsun?" Omzumun üzerinden ona bakıyorum, kendi tepkisini ölçmeye çalışıyorum. Dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış, ellerini spor şortunun ceplerine sokmuş. Yüzünde tam olarak bir ifade var. Belki özlem? Kuşku mu? Umut mu?

"Yani," diyorum kollarımı açarak, "burası benim hayalimdeki orman gibi." Yüzünde boktan bir sırıtış beliriyor. "Üçüncü yatak odasını bu hale mi getirdin?"

"Bu konuda özgür olduğumu söylemiştin," diyerek omuz silkiyor ve elimi tutup beni bedenine yaklaştırıyor.

"Lanet olası bir zindan yapmanı beklemiyordum," diye kıkırdıyorum, elimi uzatıp ipeksi pembe çarşaflara dokunmaktan kendimi alamıyorum. "Her şey pembe, siyah ve mavi," diyorum, ama bu daha çok bir soru gibi çıkıyor.

"En sevdiğin renge saygı duyuyorum, sende en sevdiğim renk ve oyuncakların çoğunun rengi siyah." Köşedeki vücut haçı siyaha boyanmış ve köşelerine pembe deri kelepçeler bağlanmış. Dört yatak siyah ve pembe, ama yatağın ucunda koyu mavi renkli petek tarzı bir ızgara var. Kulağa garip bir renk uyumu gibi geliyor ama gerçekten işe yarıyor.

"Bayıldım." Onu öpmek için dönüyorum ama o tek bir adım geri atıyor.

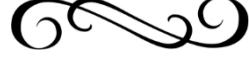
"Keşfetmek için beş dakikan ve kullanmamı istediğın şeyleri seçmek için bir dakikan var." Saati bip sesi çıkarıyor ve ben .

Görülecek o kadar çok şey var ki, gerçek dışı.

Yüzümde bir gülümsemeyle odanın içinde koşturarak hoşuma gideceğini düşündüğüm her şeyi alıyorum. Daha yüksek bir bip *bip* sesi odanın içinde çınlıyor. Bulduklarımı yatağın üzerine bırakıp bir adım atıyor ve onları inceliyor.

"Aferin kızıma," diye homurdanarak bana doğru geri döndü. Hızlı bir çalışmayla saçlarım ustaca örüldü ve yüzümden uzaklaştırıldı. "Geri döndüğümde seni çıplak ve dizlerinin üzerinde kapının yanında istiyorum."

Birdie

Kapı mandalının kapanmasına izin vererek odadan çıkarken cevap veremiyorum. Üzerimde sadece eteğim ve külotum var, onları da hemen kapının arkasındaki boş sandalyeye atıyorum. Kapının yanında diz çökerek ellerimle ne yapacağımı bulmaya çalışıyorum. Bir süre sonra, ellerimin arkası yukarı bakacak şekilde onları kalçalarımın üzerine koymaya karar veriyorum.

Kapı sesinin duyulması beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor ve gözlerimi yere indiriyorum. Göz teması kurmayacağımızı bilecek kadar porno film izledim.

"Çok yaklaştıydın," diye mırıldanıyor, bileğimi tutup ters çeviriyor. Gözlerimi aşağıda tutarak diğer tarafı da kendim çeviriyorum. "Çok iyi bir kızsın, yavru kuş."

Eli başımı okşuyor ve ben elini başımdan çekmesi için ona bağırarak isterken, o elini sırtımdan aşağı indiriyor. Örgümü avucunun içinde bükerek beni nazıkçe ama yeterince çekiştirerek dizlerimden kaldırıyor. Beni dev X'in yanına götürerek ayak dayanaklarının üzerine çıkarıyor.

"Uslu bir kız ol ve kımıldama, tamam mı?" Kaşlarını kaldırarak gözlerinin ardındaki savaşı görebiliyorum. Şehvet, aşk ve başka bir şey arasında bir karışım.

Güç mü?

"Tamam," diye başımı sallayarak nefes alıyorum. Daha gözümü kırpamadan, popomun hemen yanından, dış baldırıma keskin bir tokat iniyor. "Oh!" İri elinin verdiği acı hemen yatışıyor.

"Bana 'Efendim' ya da 'Usta' diye hitap edeceksiniz. Yeterince açık olabildim mi?" Gözlerinde yırtıcı bir bakış var ve bu bakış beni . "Evet," diye duraksıyorum, gözlerimi onun yontulmuş vücudunda gezdiriyorum, "efendim."

Bir yılan gibi, zahmetsizce ve zarifçe hareket ediyor, ancak beni mekanizmaya bağlarken hızla saldırıyor.

Bir an geri çekilip beni hayranlıkla izliyor, sonra topuklarının üzerinde dönerek eşyaları bıraktığım yatağa gidiyor. Nefes nefese beklerken

Parmaklarıyla malzemeleri tek tek gözden geçiriyor, omzunun üzerinden gelişigüzel bakışlar atıyor. Beni kızdırmaya çalıştığını biliyorum ve işe yarıyor.

Tam ona acele etmesi için bağırarakken, bir sürü küçük ipi olan sıcak pembe ve siyah bir kırbaç şeyini eline aldı. Dokunaçlar mı?

"Bunun ne olduğunu biliyor musun?" Deriyi elinde yuvarlayarak soruyor.

"Hayır." Başımı sallıyorum, o beklerken sessiz kalıyorum. "Efendim," diye hızla ekliyorum hatamı fark ettikten sonra. "Hayır, efendim." Küçük hatama aldırıyor gibi görünüyor, çünkü yoluna devam ediyor.

"Bu bir kırbaç." Gözlerinde hınzır bir parıltı belirirken ağzında da ona uygun bir sırıtiş beliriyor. "Bunlar saç telleri," dokunaçları yuvarlıyor, "bu boyun," saç tellerinin sopa parçasıyla birleştii yeri tutuyor, "ve bu da şaft."

Kırbaçların anatomisi olduğunu kim bilebilirdi?

"Teşekkür ederim, Efendim." Burada dururken bir özgürlük hissine kapılıyorum. Nasıl kullanıldığından ve bu tür şeylerden bahsetmeye devam ediyor, ama tek düşünebildiğim temas ettiğinde nasıl hissedeceğim. Acıyacak mı? Hoşuna gidecek mi? Kitaplar bunu olduğundan çok daha kolaymış gibi gösteriyor. Yani benim acıya tahammülüm çoğu insandan daha yüksek-

"Dikkat!" Emrediyor ve ben hemen düşüncelerimden sıyrılıyorum. "Beni görmezden mi geliyorsun, yavru kuş?"

"Hayır, Efendim!" Başımı sallayarak ilan ediyorum.

"Güzel, çünkü bir sınavdan kaldığın için seni cezalandırmak istemem." Boğazımda bir yumru büyüyor, kalın ve ağır, hava akışına engel oluyor.

Neyse ki bana bu sınavı vermiyor, onun yerine malzemeyi kızarmış tenimin üzerinde gezdiriyor. Dokununca serinliyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Kalçalarımı oynatmaya ve onu tam istediğim yere getirmeye çalışırken bir taraftan diğerine geçerek saç telleriyle kalçalarımın arasına giriyor.

Hiç uyardıktan kırbaç kalçamın iç kısmına indirdi.

Diğer kalçamda tekrarlamadan önce yakıcı bir sızı bedenimi sarsıyor.

"Ben ne kadar istersem o kadar alırsın," diye uyarıyor ve bir tokat daha indiriyor. "Anladın mı?"

"Evet, Efendim," diye nefes nefese kalıyorum, vücudum doğal olmayan miktarda adrenalinle uğulduyor. Her zamanki övgüyü yapmıyor, bunun yerine alıyor ve dış uyluklarıma vuruyor. Çok keskin, aşırıya kaçmanın sınırında geziniyor.

Tam ben de ona aynı şeyi söyleyecekken, geri çekiliyor. Gözlerinde, bu lanet haçtan atlayıp onu yiyip bitirmek istememe neden olan bir sahiplenme var. Neredeyse sinir bozucu.

"Kendine bir bak, benim için çok güzel işaretlenmişsin," diye homurdanıyor ve kırbacı yatağa geri koyduktan sonra seçtiğim takma çubuğu alıyor. "Bu kadar güzel karşıladığın için bir ödülü hak ettiğine inanıyorum." Değneği elinde yuvarlarken, sanki bir şeyi tartışmaya çalışıyormuş gibi görünüyor.

Konuşulmadan bir şey söylememenin daha iyi olduğunu biliyorum, bu yüzden dudaklarımı fermuarlı tutuyorum. Bu işte tamamen yeni olmama rağmen, yardım edemem ama tam olarak olmam gereken yerde olduğumu hissediyorum.

"Sen seç, yavru kuş. Dildo makinesiyle değnek mi yoksa benim sikimle değnek mi istersin?"

"Sik, lütfen," diye yalvarıyorum. Beynim o kadar sisli ve sadece onun düşünceleriyle dolu ki, yapmaktan kesinlikle çekinmemesi gereken şeyler. "Lütfen, Usta. Buna ihtiyacım var." Bana istediğimi vermek yerine orada duruyor ve bekliyor. Ayakta duran ve kelepçelenmiş bir yalvarış birikintisine dönüşüyorum.

"Aferin kızıma, evet biliyorsun," diye kabul ediyor, şeytanca sırıtarak. "Şimdi, önce hangisini doldurayım? Amını mı, götünü mü?"

Söylediği gibi sikini kullanmak yerine parmaklarını doğrudan amıma . Beni ondan uzaklaştırmadan önce patlama noktasına kadar çekiyor. Tekrar ve tekrar, yaklaşıyorum ve sonra kapatılıyorum.

Bu noktada kelimeleri kullanıp kullanmadığımı bile bilmiyorum. Daha çok, tiz çığlıklardan alçak inlemelere kadar değişen seslerle kırırdanıyorum. Orgazmım omurgamda hızla yükseliyor, zirveye ulaşmak üzere-

"Bu ne lan!" Çığlık atıyorum ve öfkeyle bağlara karşı sarsılıyorum. Asayı kapatırken sadece *gözlerini* kırıştırıyor. İçime soktuğu üç parmağı birden memnun bir iniltiyle ağzına soktu.

"Şimdi, şimdi, yavru kuş. Eninde sonunda istediğini alacaksın, ama ben sana ihtiyacın olanı vereceğim." Asayı bırakarak ellerimi başımın üzerindeki bağlardan kurtarıyor ve yavaşça yanlarıma indiriyor. Vücudumdaki kırmızı yaralara hayranlıkla bakıyor, belli ki daha da tahrik oluyor.

Önümde dizlerinin üzerine çökerek burnunu kalçalarımın arasına sokuyor ve derin derin içine çekiyor. Ellerim saçlarını sertçe kavırıyor ve onu daha yakına çekiyor. Göbeğimi kaplayan suları kucakladığında, geri çekilmeden önce beni bir kez daha eşişe itiyor. Hayal kırıklıklarımı haykırma şansım bile olmuyor. Ayağa kalkıyor ve beni omzunun üzerinden fırlatıyor, sonra yumuşaklığa çarpmadan önce sadece bir an için süzülüyorum.

Tek bir hamlede doldurulmadan önce üzerime ağırlık çöküyor. Nefes alamıyorum, zevk bedenimden orgazmımı zorlayacak kadar ezici.

"Çok fazla," diye soluyorum, bir tür kaldıraç için sırtını tırmalıyorum. Sıvı tırnaklarımla buluşuyor ama ikimizin de umurunda olduğunu sanmıyorum. Kendi zevkini kovalarken kalçaları benimkilere çarpıyor, eli boğazımı kavlıyor ve beni yerimde tutuyor. Bu benim de yatağa itilmemi engelliyor.

"Bu mükemmel amcığın döllerimle dolmasını istiyorsun, değil mi?" Homurdanıyor ve sikinin ucu *mükemmel* noktaya sürtünmeden önce kalçalarında hafif bir eğilme oluyor.

"Tanrım," diye ağlıyorum, klitorisimi ovmak için aramıza uzanıyorum.

"Tanrı burada değil bebeğim, ama senin dünyanı seve seve yönetirim." Dudakları dudaklarımın üzerine yerleşiyor ve sessiz bir çığlıkla paramparça oluyorum, eli boynumun kenarlarında daha da sıkılaşıyor. Bir şeyler söylediğine yemin edebilirim ama altında paramparça olduğum için duyamıyorum. Kapalı gözlerimin ardında beyaz ışıklar yanıp sönüyor, başım sanki altımızda bir yatak yokmuş gibi süzülüyor. Bizden başka bir şey yok ve başka türlü olmasını da istemezdim.

Birdie

DÖRT HAFTA SONRA

"Lanet ," diye homurdanarak başımı soğuk bara yaslıyorum. Viviana tabletiyle köşeyi dönüyor.

"Vay be," diye soluk soluğa yanıma geldi. "Yeşil görünüyorsun." Nazik bir elini alnıma koyuyor ve ben de hayal kırıklığımın fokurdayan kahkahasının çıkmasına engel olamıyorum.

"Kendimi yeşil hissediyorum. Burun deliklerime iyi oturmayan bir peynir tabağı var. Daha önce hiç böyle bir sorun yaşamamıştım," diye iç geçiriyorum, ellerimi gözlerime sürterek.

"Eve gitmen gerekiyor mu?" Gözleri endişeyle parlıyor. Başımı sallayarak doğruluyorum ve dizlerim çökmekle tehdit ediyor.

"Hayır, sanırım biraz temiz havaya ihtiyacım var." Titrek bacaklarımın üzerinde paltomu alıp kapının önünde duruyorum. Kar, şu anda bir fırtınayı taklit eden midemin tam tersine, yerde huzur içinde yatıyor.

"Eve gitmen gerekirse bana haber ver, kalacak yer bulabiliriz." Başımı sallayarak serin Şubat havasına giriyorum. Hemen kendimi daha iyi hissediyorum. Sıcaktan sonra serinleyebilmek kadar tatmin edici bir şey yok.

"Hey, Viv kendini iyi hissetmediğini söyledi?" Sofia öyle deyince hafifçe sıçradım, yanıma geldiğini fark etmemiştim bile.

"İyiyim, sadece biraz keyifsizim." Gülümserken, onun bunu görebileceğini biliyorum. Plastik ve gözlerime ulaşmıyor. Gerçek olmadığını anlamak için roket bilimci olmaya gerek yok.

"Mmmm," diye başını sallıyor ve birkaç dakika sessizce yanımda duruyor. "Scout'la işler nasıl gidiyor?"

"Oh, harikalar," diye iç geçiriyorum, onu düşününce yüzüm kızarıyor. Kendisini buna layık göreceğini söylediğinde, her şeyin ötesine geçti.

Yaptığı her şeyi. Birkaç kez gereğinden fazlasını yaptığını açıkça belirttim ama onun için bu yeterli olmayacak.

"Güvende misin?" Bana doğru dönerek elini uzatıyor ve içinden küçük mavi bir paket çıkıyor. Şok olmuş gibi görüldüğünden eminim çünkü sadece gülümsüyor.

"Ben..." Cümleyi bitiremiyorum bile çünkü doğru olabileceğini biliyorum. Hiç dikkatli davranmadık ve rahmimle ilgili niyetini açıkça belli etti.

"Sadece al. Eğer negatif çıkarsa, seni birkaç günlüğüne eve göndereceğim." "Peki ya pozitif çıkarsa?" Kalın bir şekilde yutkunuyorum, duygularım çoktan boğazını on katına çıkarır.

"Eğer pozitif çıkarsa, oturup sana iyi bir doğum uzmanı bulacağız." Başka bir şey söylemeden küçük plastik çubuğu aldım ve banyoya doğru ilerledim.

Scout bunu birlikte yapmaktan, benim çubuğa işememden ve onun da benimle orada olmasından bahsetti. Bunun her şeyi nasıl daha iyi yapacağıyla ilgili bir şeyler. Temelde bulaşıcı olup olmadığını bilmem gerektiğini bildiğim için böyle bir lüksüm yok.

Bugünlük eve gidip işimi bitirebilirdim ama içimden bir ses burada kalmamı söylüyor.

Onun yerine, onu aramaya karar verdim. Doğrudan sesli mesaja düşüyor. Tekrar deniyorum, birkaç kez çalıyor ve yine telesekretere düşüyor. Ona bir mesaj gönderip beş dakika kadar bekledim. Mesajı okudu ama cevap vermedi. Konumunu açıyorum, barda olduğunu gösteriyor. Saat çok erken ve bugün erken saatlerde çalışacağından bahsetmemiştir.

Omuz silkerek işimi yapıyorum ve kapağı çubuğa geri takıyorum. Telefonumda hızlı bir zamanlayıcı ayarlıyorum ve banyoyu adımıyorum. Burası tek başına bir yer, yani yerim var.

Ya olumluysa? Olumsuz mu? Scout nasıl tepki verecek? Bunu onsuz yaptığım için üzüleceğini biliyorum ama beklemek zorunda kalmamayı tercih ederim. Her şeyin boka sarması için çok fazla potansiyel var... hayır, böyle düşünmem. İşaretleri daha önce görmediğimi düşünmek garip. Yani, her kadının memeleri adetten sonra ağrır, değil mi? Yoksa sadece benim mi? Sanırım genelde bu kadar uzun süre ağrımazlar. Ayrıca lisedeyken hiç hasta olmamıştım ve ondan önce de kusmamıştım.

Kapının gürültüyle çalınmasıyla irkiliyorum ve zamanlayıcımın son bir dakikadır çalıştığını fark ediyorum. "Sadece benim. Bir şeye ihtiyacın olursa haber ver."

Titreyerek cevap veriyorum. Tam çubuğa bakacakken telefonum bilinmeyen bir numaradan gelen mesajla titriyor. Kaşlarımı çatarak açıyorum ve bir fotoğrafın yüklendiğini görüyorum. Tam spam olarak kapatacakken, bir mesaj daha geliyor.

Bu beni durduruyor.

İzci

"Bak, ilgilenmiyorum, tamam mı?" Saldırgan kadından uzaklaşarak söylüyorum. Kot şortu neredeyse üzerine boyanmıştı ama aklıma gelen tek kadın Birdie. *Yavru kuşum.*

"ama Scotty, sadece iyi vakit geçirmek istiyorum, uzun değil. Diğer kızlar senin iyi bir sikişçi olduğunu söylediler ve ben de bunun için buradayım."

"Benim adım Scout, 'Scotty' değil ve hayır, hayır demektir. Roller tersine dönseydi, sana tecavüz etmeye çalıştığımı falan söyleyip polise ağıldın. Evde beni bekleyen bir kız var, bu yüzden bir ipucu al, civciv. *Hayır.*" Bu da işe yaramış gibi görünmüyor. Aksine, onu daha da ateşlendiriyor.

", istediğini biliyorsun," diyerek göğüslerini barımın tezgahına bırakıyor ve ben hırıltımı bastıramıyorum. Ne yazık ki bunu yırtıcı bir hırıltı olarak değil, cinsel bir hırıltı olarak algılıyor.

Ben daha gözümü kırpamadan elini saçıma attı ve beni öpmek için kendine çekti. Tadı ucuz votka gibi. Yüzünü tutarak onu nazikçe kendimden uzaklaştırıyorum. Cinsel saldırıya uğramış olsam bile, bu hatuna tokat attığım için kelepçelenmeyeceğim. Dünya böyle işliyor ve bu gece Birdie'ye sopa testi yaptırmayı planlıyorum.

"Tamamdır!" Ekibindeki arkadaşlarından biri bağılıyor ve arkadaşı için yüksek sesle tezahürat yapıyor.

"Defolun gidin barımdan! Hepiniz," diye sesleniyor ateşli bar sahibi ve bir bez kapıp kıza doğru savuruyor. "Hızlı bir fotoğraf için çalışanlarıma saldıramazsınız. Aletinin fil hortumu büyüklüğünde olması umurumda değil, gitmeniz gerekiyor. Geri gelmen yasaklandı."

"Ama şehirdeki tek iyi bar sizin barınız!" Elleri meydan okurcasına kalçalarında, ayaklarını huysuzca yere vurarak bağılıyor.

"Barmenlerimden birine saldırmadan önce bunu düşünmeliydin. Polisleri arayıp saldırıyı rapor etmeden önce sen ve küçük ekibinin buradan ayrılmak için üç saniyesi var."

"Siktir, tamam!" Kız grubu yıldırım hızıyla uzaklaşıyor, belli ki aptalca bir şeyle suçlanmak istemiyorlar. Bunun mahkemede bile geçerli olacağından şüpheliyim ama konumuz bu değil.

Parmak eklemlerim bar tezgahına vuruyor ve Massimo'yu görüyorum. Kendini barda daha çok tanıttı ve beni de kendi işine dahil etmeye çalışıyor. Bu işe bulaşmak gibi bir niyetim yok ama bana daha önce sahip olmadığım bir çıkış yolu sağlıyor.

Derimin altında köklü bir öfke kaynıyor, neredeyse sevdiğim insanlara saldırmama neden olacak bir öfke. Onunla birlikte, saldırganlığımı hak eden adamlardan çıkarabildim. Hainler, casuslar, benzerleri.

Başını sallayarak barın onun tarafına doğru ilerledim. "Patron gitmen için yeşil ışık yaktı." Başka bir şey duymama gerek yok. Kendimi dışarıya kapatıyorum ve onu dışarıda takip ediyorum.

"Bu akşam ne var?" Her zamanki gibi derisine hayran kalarak onun parlak arabasına biniyorum.

"Beni alt edebileceğini düşünen bazı aptallar." İkimiz de gözlerimizi deviriyoruz ve o çekip gidiyor. Her şeyi fazla düşünmemek için elimden geleni yaparken zihnim bomboş kalıyor. Birdie'ye üzerime atlayan hatundan bahsetmem gerekecek, bu salaklardan birinin bensiz ona söylemesini istemiyorum. Dedikodu değirmeni ve bok böyle başlar.

Depoya girdiğimizde, ikimiz de bize bakmayan muhafızların yanına doğru ilerliyoruz. Bunun yerine, uçuruma bakıyorlar ve birilerinin bölgeyi istila etmeye çalışmasını bekliyorlar. Bunu anlamıyorum, ama ne kadar az bilirim o kadar iyi.

Zindan alanına doğru ilerlerken Massimo, "Onları öldürme," diye uyarıyor. Cevap olarak sadece homurdanıyorum. Henüz kimseyi öldürmedim ama birkaç çok yaklaşmışım. Eğer öldürürsem onun yönettiği gruba katılmak zorunda kalacağım.

Hayır, teşekkürler.

"Vay, vay, bakın kim gelmiş." *Etrafında* dönerek orada oturuyor, kendini beğenmiş ve sanki boynuna dolanmış bir zincirle sandalyeye bağlı olmasına rağmen dünya ona dokunamazmış gibi davranıyor.

"Onun burada ne işi var?" Yumruklarım sıkıca kenetleniyor, tırnaklarım nasırlı etimin kanadığından emin olana kadar hilaller oluşturuyor. Massimo sırtıyor, tek bir omzunu kaldırıp indiriyor.

"Eşim ve patronu için çok özel olduğu anlaşılan bir kadın bazı ilginç bilgiler açıkladı. Viv ve ben bunun

"En iyisi ilk senin hakkın."

Çenem sıkı bir menteşeden düşüyor, adama öylece bakıyorum. Bir tür çifte standart olmalı, karşılığında istediği bir şey olmalı. Ben de bunu dile getirdim.

"Hayır, karşılık beklemiyorum. Bu kız için," diye teminat veriyor, başını birkaç yıl boyunca kızımın ışığını çalan adama doğru eğiyor. Kızımın uzun süre irkilmeden nefes alamamasının sebebi o.

"Bir fahişe yüzünden mi buradayım?" Dünyanın en histerik şeyiymiş gibi kahkahalarla gülüyor. Aptal adamın anlamadığı şey, onu öldürmeyeceğim, ama onu uçurumun kenarına kadar götüreceğim. "Hangi fahişeydi, ha? Bahse girerim şu güzel esmer olan? Yoksa sarışın mıydı? Ya da-" Yumruğum çirkin suratına çarpıyor, kemiğinin bariz çatırtısı kulaklarımda çınlıyor. Derin bir nefes aldığımda kanım biraz sakinleşiyor, parmak eklemlerimin acısı içimden çıkmaya çalışan canavarı yavaşça yatıştırıyor.

"Kim olduğunu hatırlamaman çok kötü," *diyor* Massimo, metal masaya birkaç şey çarparak. Bunlar onunla çalıştığım aylar boyunca topladığım iş malzemeleri. Geri adım atmadan önce bir elini hepsinin üzerinde gezdiriyor.

Saçlarından tutarak başını geriye doğru çekiyorum ve şeytani yüzüme bakmasına izin veriyorum. Onun ne gördüğünü görmek için lanet olası bir aynaya bakamasam da, şeytanın yüzüne baktığını garanti edebilirim.

"Biliyor musun, öldüğünü sanmıştım," diye başlıyorum, başını öne doğru iterek. Altındaki sandalye kırılma ya da devrilme tehdidiyle sarsılıyor. "Uzun zamandır buralarda yüzünü göstermedin ama işte buradasın. En kötü kabusunun mağarasında oturuyorsun."

"Seninle ilgili tek bir kâbus bile görmedim," diye geveliyor. Boğazını arkadan sıkıca saran elinin çıkardığı boğulma sesi nefes almakta zorlandığını hemen belli ediyor.

"Bunun duygularımı incittiğini söyleyebilirim ama..." Elimi uzattım. Avucuma bir zippo yerleştirildi. Çevirerek açıyorum, alev alev yanıyor. Alevi yüzünün önüne getirdiğimde, etrafımızdaki adamlar onun acı çeken yüz ifadesine bakarak kıkırdıyor.

Boğazını serbest bırakıyorum ve ateş sönmeden önüne geliyorum. Gözlerine götürerek kıpırdanmaya ve onu tutan ipi kırmaya çalışıyor, mücadele ederken zincir sandalyeye çarpıyor.

"Bu çok daha fazla acıtacak." Kaçmak için başını geriye atıyor ama gidebildiği kadar uzanıyor. Gözündeki kirpikleri yakan

Isı derisini eritmeye yetmiyor ama kılları köküne kadar yakmaya ve kapağı yakmaya yetiyor. Tıslıyor ama çığlık atmıyor. Henüz çığlık atmasına ihtiyacım yok. Canının yanmasına ihtiyacım var, yavaşça ve işkenceyle.

Diğer gözü de aynı kaderi paylaşıyor, gözleri sıkılmış. Sırada kaşlar var, sonra basit çakmağın yerini bir fener alıyor. "Birdie adında bir kız hatırlıyor musun? çaldığın kızı?" Meşaleyi ateşleyerek homurdanıyorum. Cevap vermiyor, verdiği tek tepki var olmayan kaşlarını hafifçe kaldırmak oluyor.

"Demek !"

Sahte bir sevinçle el çırpıyorum ve adamın ters ters bakmasına neden oluyorum.

"Siktir git!" Tekrar tükürüyor, sınırlardan kaçmaya çalışıyor ve başaramıyor.

"Bunu biliyor musun bilmiyorum ama buradan canlı çıkamayacaksın," diye alay ediyor Massimo. Ona doğru bakarken, vücudu rahatça uzaktaki duvara yaslanıyor.

"Bunu ödeyeceksin!" Ben işe koyulurken bir kahkaha tufanı daha adamı alaya alıyor.

İlk olarak, saçları alevler içinde kalırken attığı çığlıklardan zevk alıyorum. Genellikle ölü deri tarafından örtülen hassas et sıcak bir şekilde yanıyor, yanan etin kokusu canavarımı aynı anda hem rahatlatıyor hem de kükretiyor. Damarlar dağlandığı için kan damlamıyor.

Gözleri düşer ve bayılmaya başlar. Massimo'nun adamlarından biri ona bir şey enjekte eder ve gözleri hemen açılır.

Bu piç kurusunu uzun bir gece bekliyor.

Birdie

Olumlu. Çok olumlu. Sadece bu da değil, şimdi dünyam alt üst oluyor.

"Muhtemelen görüldüğü gibi değildir," diye yalvarıyor Viv, benimle birlikte fotoğrafa bakarak. Kıpırdamıyorum, nefes bile almıyorum. Ne düşüneceğimi, ne söyleyeceğimi bilemiyorum.

ardına hayat değiştiren olaylar. Bunun bizim için bir dönüm noktası olacağını düşünmüştüm, bahsettiği ve tam anlamıyla üzerinde çalıştığı tek şey. Şimdi ise gerçekler çığ gibi üzerime düşüyor.

"Oldukça açık," diye hıçkırıyorum, kusmaktan boğazım ağrıyor ve inançsızlık içinde kekeliyorum.

"Bak Birdie, eli omzunda, parmakları açık. Ona dokunmamaya çalışıyor!" Sofia yakınlaştıracak yorum yapıyor.

Kelimeler kifayetsiz kalıyor, gözlerimi kapattığımda fotoğraf gözlerimin arkasında iz bırakmış gibi görünüyor. Yirminci kez onu aramaya çalışarak telefonu elimden çekiyorum.

"Hey, Scout'a ulaştınız. Lütfen git-" Bitirme düğmesine basıyorum, hayal kırıklığı üzüntümün duvarlarını yıkıyor. Ya yolun kenarında ölüyor olsaydım? Benim için orada olmaya ne oldu?

"Ben yürüyüşe çıkıyorum." Bana aksini söylemelerine fırsat vermeden yola çıktım. Ağlamaktan ve kusmaktan kaslarım ağrıyor ama soğuk hava ve hareket biraz olsun hafifletiyor. Araba parkının köşesini dönerken anahtarlar cebimde şıngırdıyor ve yıpranmış beynim kafamı boşaltmak için tam da ihtiyacım olan şeyin bir araba yolculuğu olduğuna karar veriyor.

Scout başka işleri olduğunu söyleyerek benim almamın iyi olacağına karar verdi. Görünüşe göre, gidip başka bir kadını beceriyormuş.

Arabayı açıyorum, içeri kayıyorum ve direksiyonu sıkıca kavriyorum. Öfke ve kızgınlık boğazımda birikiyor ve her şeyi anlatan bir çığlık atıyorum. fetüs için çığlık atıyorum.

onun için daha mutluydu. Hayatımda bana yanlış yapan her şey için çığlık atıyorum.

Hiç düşünmeden gaza basıyorum ve çakıllardan gaza basıyorum. Dikiz aynasından baktığımda kızlar peşimden koşuyor, biri kulağına telefon dayamış hızla konuşuyor.

Gaza daha sert basıyorum, arabanın daha hızlı gitmesini istiyorum. Tam istediğim gibi yapıyor, virajlarda savruluyor ve toprakta sürükleniyor.

Aptalca, umursamazca ama kalbim boş hissediyor. Öldü.

Yavaşlarken neredeyse içgüdüsel olarak tek bir elim karnıma iniyor. Düşünmem, ilgilenmem gereken başka bir varlık var. Bu işe karışan kişi bizim yeterli olmadığımıza karar vermiş olsa bile.

Ben yeterli değilim.

İki şeritli toprak yolun kenarında durup bir sonraki hamlemi düşünüyorum. Buradan nereye gideceğimi bile bilmiyorum. Telefonumu arıyorum ve üzerimi yokluyorum, ancak yanımda olmadığını fark ediyorum. Yürüyüşüm sırasında düşürmüş olmalıyım.

"Ne halt ediyorsun, Birdie?" Başımı yaslayarak mırıldandım. Ben bundan daha iyiyim. Hayatımı nasıl yaşayacağımı erkekler belirleyemez. Eğer biriyle birlikte olmak istiyorsa, fasulye bebek ve ben bunu başaracağız. Bunu biliyorum.

Karnım dümdüz, bir süre daha öyle kalacak, ama bundan birkaç ay sonra onu büyüten küçük yuvarlak bir göbeğe sahip olmaya başlayacağımı düşünüyorum. Benim gibi açık kahverengi gözleri ya da açık kahverengi saçları olup olmayacağını merak ediyorum. İlk kelimelerinin ne , yürüdüklerinde kaç aylık olacaklarını hayal ediyorum.

Bilmiyorum ama bu küçük kuşla aramızın iyi olacağını bilmekten çok mutlu olduğumu söyleyebilirim.

Birkaç derin nefes alarak üzüm bağına geri dönmeye karar veriyorum. Nerede olduğumdan tam olarak emin değilim ama bir süre gezinip en iyisini umabilirim. Umarım bu bana kendimi toparlamam için daha fazla zaman verir.

Aynaları kontrol ediyorum, arabayı geri döndürmeye giderken etraf temiz. Geri vitese takarak, tekrar kontrol etmeden ve yola girmeden önce mümkün olduğunca geri çekiliyorum.

Son saniyeye kadar üzerime doğru uçan ve havadan gelen siyah bir parıltıyı göremedim. Dehşet içinde çığlık atarak arabayı geri vitese takmaya çalışıyorum ama tepki verecek zamanım yok. Diğer araç arabama çarptı.

metalin metal üzerindeki cıvırtısı kulaklarımda cınılıyor. Hava yastıkları açılmıyor ve emniyet kemeri boğazımı ve belimi yırtıyor.

Boynum yana doğru savrulurken beyaz gürültü kafamı dolduruyor, başıma ağırlık giriyor. Zaman duruyor ve bir an havada asılı kalıyorum, araba yere çarptığında sarsılıyorum ve sonra tekrar süzülüyorum. Asılı kaldığımda vücudum ağırlıksız ve acısız hissediyor. Araba tekrar yere düşüyor ve burnum direksiyon simidine çarpıyor. Bir anlık acı kafatasıma yayılıyor ve sanki hayatım sona eriyor.

Son...

Şaka yapıyorum!

İkinci Kitap 2024 Yazında çıkacak.

Kriz Yardım Hatları

Sizin veya sevdiğiniz birinin acil yardıma ihtiyacı varsa, yerel acil durum numaranızı aramaktan çekinmeyin. Uzmanlar gerektiğinde size yardımcı olmak için oradadır. Tüm yardım hatları ÜCRETSİZDİR.

Ulusal Cinsel Saldırı Yardım Hattı/Deştek Hatları:

Avustralya: 1800 737 723

Kanada: 604-255-6344

Almanya: 08000116016

ABD: 1-800-656-4673 veya 877-995-5247

İNGİLTERE: 0808 500 2222

İntihar ve Kriz Yardım Hatları:

Avustralya: 13 11 14

Kanada: 519-416-486-2242

Almanya: 0800-181-0721

UK: 08457-90-90-90

ABD: (800) 723-8255 veya 988'i tuşlayın

Kriz Mesaj Hattı:

Kanada Kendine Zarar Verme Yardımı ABD için
HOME yazıp 686868'e gönderin: Kendine Zarar Verme
Yardımlı İngiltere için CONNECT yazıp 741741'e
gönderin: Kendine Zarar Verme Yardımı için SHOUT
yazıp 85258'e gönderin

Yazar Hakkında

Lexi Gray, Alaska merkezli bir yazar ve birkaç yıldır serbest editörlük yapıyor. Bayan Gray aynı zamanda Audible'da bulabileceğiniz seslendirmenlikle de uğraşmaktadır. Yazma tutkusu erken yaşlarda başladı; ancak yazarların yazma becerilerini geliştirmelerine yardımcı olmaya ve eserlerine durgun bir hareket ve tutku getirmeye başladı. Kendine özgü sesi, duygu temelli yazımı ve tabu olarak görülebilecek konuları ele almasıyla eserlerinde parlıyor. Bayan Gray, tüm bunların üstesinden gelmek için eleştirel düşünciyi ve iyi, kirli ve kara mizahı kullanıyor.

Umudu, okuyucuların kendi eserlerini ya da yol boyunca yardım ettiği diğerlerinin eserlerini ellerine aldıklarında, burunlarını bu işe sokmaları.

Bayan Gray kendisi karanlık romantizm okumaktan hoşlanıyor, ancak aynı zamanda kirli bir veya iki RomCom'a dalmayı da seviyor. Kendi geçmiş deneyimlerinden yola çıkarak, kitaplarını okuyanlar için bir öğrenme duygusu olarak kullanmayı umuyor, yol boyunca sadece bir elleriyle tutmuş olsalar bile... IYKYK.

Yol boyunca güncellemeleri Instagram'ından kontrol edebilirsiniz: @AuthorLexiGray veya AuthorLexiGray.com adresindeki web sitesinden

Yazar tarafından daha fazlası

Lexi Gray'in yazdığı Satan on Wheels kaçırmak istemeyeceğiniz, yavaş ilerleyen, düşmanların aşık olduğu, motosiklet kulübü gerilimi! Hayranların en sevdiği mecazlar ve tetikleyicilerle dolu aksiyon dolu!

Unutmayın, müstehcenlik birinci sayfada başlar! Rubber Down Duology'nin birinci kitabı. Şeytan'ın Yaramazlar Listesi, Rubber Down Duology'nin ikinci kitabıdır. Bir başka aksiyon dolu motosiklet kulübü hikayesi

birinci kitabın favori ikilisi! Bu bir RH, MM/MMF aşk hikayesi. HEA garantilidir. Yine, müstehcenlik birinci bölümde başlıyor!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.